

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/109/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010805
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010805.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Dušana Špireka v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 4 písmeno f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno e/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 19.11.2025, sp. zn. 2Pp/38/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.12.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/11/2019 zo dňa 14.10.2021, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/9/2021 dňa 23.02.2022.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon dvoch tretín trestu ku dňu 02.05.2024. Splnil len jednu materiálnu podmienku a to plnením povinností a správaním preukázal polepšenie avšak nesplnil druhú materiálnu podmienku – nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého sa odsúdený páchania trestnej činnosti dopúšťal opakovane, pričom riziko recidívy bolo u neho stredné a resocializačná prognóza bola menej priaznivá. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, v minulosti sa vyskytli nedostatky, avšak v poslednom období nedostatky zistené neboli, stanovený program zaobchádzania plnil, do vzdelávacích aktivít sa zapája, podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny si doposiaľ vytvoril v troch prípadoch, potrestaný nebol. Odsúdený plnením povinností a správaním sa počas výkonu trestu odňatia slobody síce preukázal polepšenie, avšak nie do takej miery, aby bolo možné konštatovať, že splnil všetky zákonné podmienky na rozhodnutie o podmiennečnom prepustení. Ďalej poukázal na to, že odsúdený má sklony k páchaniu druhej rovnakej trestnej činnosti (13-krát odsúdený za trestný čin krádeže), teda sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, špeciálneho majetkového recidivistu, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opätovne trestnej činnosti nedopustí. Súd I. stupňa konštatoval, že v prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného, existuje pre okolitú spoločnosť zvýšené riziko recidívy (ide o osobu v minulosti 21-krát súdne trestanú), a preto nemožno dôvodne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal, ihneď po jeho vyhlásení, na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený. V jej písomnom zdôvodnení uviedol, že napadnuté uznesenie je nespravodlivé a arbitrárne, vypracované

na základe hodnotiacej správy UVTOS a jeho minulosti. Preukázal polepšenie a splňa všetky potrebné podmienky na prepustenie z UVTOS na slobodu, chce žiť prosociálny život, nakoľko má vytvorené adekvátne podmienky vďaka rodine (stabilné bývanie a možnosť zamestnať sa). Vyjadril hanbu nad svojim konaním, oľutoval ho a vyjadril ubezpečenie, že bude žiť v budúcnosti plnohodnotný život. Navrhol zrušiť rozhodnutie súdu I. stupňa a prepustiť ho na slobodu so súčasným uložením dohľadu probačného a mediáčného úradníka spolu s uložením povinností a obmedzení.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo. Týmto postupom zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na podklade predloženého spisového materiálu nadriadený súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval správne. Dodržal procesný postup upravený v § 415 Trestného poriadku - o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodol na verejnom zasadnutí (formou videokonferencie), za prítomnosti odsúdeného, ktorého k meritu veci vypočul a súčasne zabezpečil prítomnosť prokurátora a zástupcu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Pre kladné rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za prečin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody a v prípade osoby odsúdenej za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák.).

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon dvoch tretín trestu a jednu materiálnu podmienku, a to plnením povinností a správaním preukázal polepšenie. Uvedené vyplýva aj z hodnotenia UVTOS Želiezovce s neodporúčajúcim záverom podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Nadriadený súd sa stotožnil s názorom súdu I. stupňa aj čo sa týka druhej materiálnej podmienky t.j. jej nesplnenia, nakoľko nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súd I. stupňa uvedené správne zdôvodnil na stranách 4 až 6 predmetného uznesenia.

V rámci rozboru predchádzajúcich odsúdení z odpisu registra trestov (21 záznamov) a pripojeného spisu súdom I. stupňa (OS Komárno sp.zn. 3T/11/2019) vyplýva, nielen že sa odsúdený dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti (v rámci ktorej výrazne dominuje majetková trestná činnosť), ale bol aj viackrát podmiennečne prepustený a v jednom prípade sa podmiennečne neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia (v rámci OS Levice sp. zn. 1Pp/50/2013) a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody (OS Komárno sp. zn. 3T/117/2008 a OS Komárno sp. zn. 11T/152/2010).

K sťažnostným námietkam odsúdeného, že má vytvorené adekvátne podmienky vďaka rodine, t.j. stabilné bývanie a možnosť zamestnať sa, nadriadený súd uvádza, že sa jedná výlučne len o tvrdenie odsúdeného bez jej preukázania konkrétnymi dôkazmi (napr. listinnými), ktoré odsúdený nepredložil a ani v tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Súd splnenie priaznivej prognózy zisťuje aj rozborom predchádzajúcich odsúdení žiadateľa o podmiennečné prepustenie, čo nemá nič spoločné s tým, že ho posudzuje za „jeho minulosť“ ako si to nesprávne vykladá odsúdený.

Nadriadený súd pre úplnosť, pro futuro dodáva, že okrem uvedeného k druhej materiálnej podmienke (môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), je potrebné okrem iného skúmať, či odsúdený má skutočne záujem viesť riadny život, či má vytvorené podmienky na vedenie riadneho života a či intenzívne na náprave a prevýchove svojej osobnosti pracuje.

Napokon nadriadený súd dodáva, že rozhodovanie o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je plne v kompetencii súdu, ktorého povinnosťou nie je stotožniť sa s každým podaným návrhom, ani so stanoviskom procesnej strany. Povinnosťou súdu však je, aby svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, v súlade s požiadavkami § 176 ods. 2 Tr. por., čo v danom prípade súd I. stupňa dodržal, pretože uviedol skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia opieral, úvahy,

ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Sťažnosťou napadnuté uznesenie preto nemožno považovať za nesprávne ani za arbitrárne len z toho dôvodu, že odsúdený s ním nesúhlasí.

Z týchto dôvodov nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)